

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Helyben: Egész évre . 10 K
 Fél évre . . . 5 „
 Negyed évre 2:50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K
 Fél évre . . . 6 „
 Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitonál.

Főszerkesztő:
Dr. HEBRONY JÓZSEF
 Felelős szerkesztő:
RUTTKAY MENYHÉRT

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
 A lap megjelen
 minden kedd, csütörtök és szombaton.

Pártszervezés.

A függetlenségi párt zászlajára irt eszméknek a gyökere a magyar földben van, a fa koronája mégsem birt mai napig kifejlődni.

Ugyanezen eszmék éltették évszázadok óta őseinket, ezen eszmék tartották fenn s mentették meg Magyarországot a bukástól, ezen eszmék ereje tart fenn minden magyart, él szívünkben, vérünkben, lelkünkben, egész lényünkben, mégsem tudtak ezen eszmék 400 esztendőn át úgy uralomra jutni, az államélet terén érvényesülni, a mint a magyar állam természetes és törvényelmi jogát követelheti.

A nemzet nagy fiai közül ezen eszmékért igen sokan meghaltak, diadalra jutásukért élni azonban igen kevesen tudtak.

A lelkesülés az egyes embert és az emberek sokaságát is rendkívüli cselekedetek véghezvitelére képesíti, a magyar történelemben is vannak ennek számos lélekemelő példái, mégis olyan helyzetben vagyunk, hogy jelenünk, jövőnk felett nem mi határozzunk, ránk nézve idegen állam érdekei a mi érdekeink elé helyeztetnek, sőt független állami létünk tényezői is idegen érdekek szolgálatában annyira le vannak kötve, hogy a külföld rólunk csak mint egy alárendelt helyzetű tartományocskáról vesz tudomást.

Sőt az újabb korban sem tudott az állami életben a függetlenségi párt eszméi oly mérvű hódítást eszközölni, a mint ez eszmék általánossága alapján várható lenne s magának a politikai pártnak számaránya, csekély változást kivéve, majdnem egyforma, a mi természetesen politikai teljes érvényesülésének legnagyobb akadálya.

Ha fölteszszük a kérdést, hogy mi az oka ennek, a feleletet bárki megadhatja, a ki a kérdés

megoldása felől csak bármi csekély mértékben is gondolkozott.

A katonákat sem akkor szoktatják ki a háboru terheinek, küzdelmeinek, harcainak elviseléséhez, a midőn a háboru már kitört. A béke idején szoktatják hozzá a fegyverviseléshez, a fegyverkezeléshez, szoktatják hozzá a katonás szellemhez, a mivel a siker reményével lehet harcra bocsátkozni.

A függetlenségi párt a parlamentbe élet-halál harcot vív s küzdelmével az egész közvéleményre rokonszenvez. Nem tudhatjuk, hogy mi lesz a harc eredménye, ha a parlamentáris elvek fognak érvényesülni, bizonyosra vehető, hogy a kormány-párt a választásra fog apellálni, a mihez a talajt előkészíteni idején módjában áll.

Nem látjuk azonban semmi előjelét annak, hogy a függetlenségi párt az önvédelemre és terjeszkedésre eddigelő lépéseket tett volna, nem látjuk, hogy a pártszervezés ügyét napirendre tűzte volna, a mi pedig még akkor is szükséges lenne, ha az új választás a törvényes időben, a mostani országgyűlési szakasz lejárta után fog elkövetkezni.

A függetlenségi párt leginkább a magyar vidékeken remélhet előrehaladást s mégis azt látjuk, hogy a pártszervezés még a legmagyarabb vidékeken sincs befejezve.

A párt a választási harcokat vármegyénkben is minden előkészület nélkül viszi, s tisztán a véletlenre van bízva, hogy diadalra jut-e a párt zászlója, vagy vereséget szenved.

Ha egy-egy kerületben egyes ember nem szervezi meg a pártját, a kerületi párt szétzúlik, még ha különben többségben lenne is.

Ugy tudjuk, hogy a függetlenségi párt, mint egységes párt a vármegyei közéletben még soha sem működött, a vármegyénél a

függetlenségi párt irányzata soha sem érvényesült.

Ideje volna e téren is a mult mulasztásait helyrehozni s erre annál nagyobb szükség van, mivel a szabadelvűpárt az autonomikus jogok megsemmisítésének szükségességét éppen a vármegyék tehetetlenségével indokolja, pedig az ország legtöbb vármegyéjében az adminisztráció fejei, az alispánok, egyszerűs mind a kormánypárt legerősebb kortesei is, a kiknek a vármegyei élet discreditálásában a legfőbb részük van. S a függetlenségi párt mégis megengedi, hogy úgyszólván minden ellenőrzés nélkül garázdálkodhassanak.

Tudomásunk szerint Borsodvármegyében a függetlenségi pártnak egységes szervezete nem volt, most sincs. Nincsenek szervezve a kerületi függetlenségi pártok sem, holott a vármegye minden kerületében a függetlenségi érzelmű választók többségben vannak s kellő vezetés mellett elérhető lenne, hogy a vármegyéből a kerületek vagy mind, vagy igen nagy többségben a függetlenségi párt eszméi mellett foglalnának állást.

A miskolci függetlenségi pártból indulhatna ki a kezdeményező lépés s a vármegyei pártnak megvannak a maga praedestinált vezeterei.

Három függetlenségi képviselőnk van, a kiknek eddigi szép munkálkodását a vármegyei párt szervezésének munkája megkoronázná. *Kubik Béla* és *Sturmann György* képviselők már a mult országgyűlési szakaszokban is nagy szolgálatokat tettek e téren a pártnak, a vármegyében azonban még nem szervezték meg a függetlenségi pártot.

Bizony Ákos képviselőnkkel karöltve, munkájuk sikeres lenne s a pártszervezés korszakot alkotó jelentőséggel fog birni a

vármegyei függetlenségi párt történetében.

Mi csekély erőnkkel is kitaróan küzdünk az eszme diadaláért, s reméljük, hogy a gondolat élénk viszhangra talál a független érzelmű polgárok lelkében.

Dr. H. J.

Népgyűlés Miskolczon. Miskolcz város hazafias közönsége nagy felháborodással van eltelve a kormány által beterjesztett katonai javaslatok iránt. Fokozott érdeklődéssel kíséri a parlamentben folyó eseményeket, azt a nemes és ádáz harcot, melyet a függetlenségi és 48-as párt vív a haza legszentebb érdekeit eláruló osztrák zsoldosok ellen. Városunk lelkes közönsége szintén részt akar venni ebben a küzdelemben. Felakarja emelni tiltakozó szavát ama gyilkos merénylet ellen, mely a nemzet utolsó esőpp vérét is áldozatul akarja hozni a katonai molochnak. Az osztrák zsoldosoknak fülébe akarja dörögni Miskolcz város népe, hogy: elég és ne tovább!

Alig várja már a napot városunk közönsége, hogy kiönthesse mély késerűségét a nemzet sorsát intéző kormány ellen, mely nem irtóztott felajánlani a nemzet virágát, ifjúságát idegen érdekeknek, az osztrák nagy hatalomnak. Azt hisszük, hogy ebben a harcban részt fog venni Miskolcz város összes lakossága — *pártkülönbség nélkül*. Igenis, pártkülönbség nélkül, mert a hol fiainknak, vérünknek ok nélkül való feláldozásáról van szó, ott nem lehet közöttünk véleménykülönbség. Minden igaz magyar embernek hazafias kötelességében áll, hogy meggátolja ezt a merényletet.

A miskolci függetlenségi és 48-as párt holnap, azaz vasárnap délután 3 órakor a csizmadia ipartársulat tanácstermében értekezletet tart a népgyűlés előkészítése céljából. A párt vezetősége — mint értesültünk — a husvéti ünnepek alatt szándékozik a népgyűlést megtartani, melyre a központból pártunk több kiváló képviselőjét is meghívják.

Uj üzlet
Miskolczon

Elegáns és olcsó ruhák.
PATAKI SOMA
 férfi-, fiu- és gyermekruha-áruháza
 Miskolcz, Széchenyi-u. 41. Mahr-ház

Nagy választék mindennemű
 férfi-, fiu- és gyermekruhákban,
 ngyszintén
 tavaszi felöltő és angol double raglanokban.
Sötétszürke divatfelöltő 24 korona

Uj üzlet
Miskolczon

A magyar főiskolák ifjúsága a képviselőházban. Szerdán ismét egy olyan jelenet játszódott le a képviselőház fogadó csarnokában, a mely nagyszerűségében fölemelő, alapjában pedig óriási horderejű volt.

Kossuth Ferencz, Holló Lajos és több más ellenzéki képviselő vezérlete alatt a magyar főiskolák ifjúságának küldöttsége fejezte ki tiltakozását a katonai terhek emelése ellen, az országgyűlés elnöke gróf Apponyi Albert előtt.

Ebben a küldöttségben ott volt a budapesti, és kolozsvári, a kassai, debreczeni, magyaróvári, egri, máramarosszigeti, pécsi, sárospataki és pozsonyi egyetemek és akadémiák küldöttsége, a kik 15000 magyar ifju nevében mondták a képviselőház elnökének: tiltakozunk a jövő nemzedék nevében a katonai terhek emelése ellen.

A tiltakozás méltóságteljes és megragadó volt, olyan, a minő a magyar ifjúsághoz, a nemzet virágához illik.

A ki ezekből a jelekből sem ért, annak már csakugyan vaknak kell lenni.

Csak söröztek . . .

(A sajtószentpéteri népgyűlés tanulságai.)

A kormánypárti köröknek nagyon fáj, hogy a sajtószentpéteri népgyűlés nem zavarta meg semmi disszonáns hang. Különösen Miklós Ödönnek fáj ez, a ki a szirmabessenyői kerületet úgy tekintette, mint *hűbizományt*, a mint azt Szatmári Mór képviselő kijelentette.

Most látszott meg, hogy ez a kerület mennyire függetlenségi. Pedig a fő- és alispántól kezdve

a legapróbb falusi jegyzőig szörnyen dolgoztak azon, hogy a népgyűlést csirájában elfojtsák. Maga Miklós Ödön két napig időzött Sajószentpéteren; Vadnay István főszolgabíró Budapesten két napig kapacitálta Kubik Béla és Sturmann György képviselőket, hogy ne jöjjenek le, a mint azt Kubik Béla a rendezőbizottságnak elárulta. Sőt némely jegyző és bíró dühösen rontott neki a plakátoknak s Curtiusként dobták magukat Miklós Ödönért a — gödörbe, a miért meg is kapták jutalmukat, a fogadatlan prókátorok nem éppen kellemes fizetését. A sajtószentpéteri jegyző és bíró pl. még képviselőtestületi gyűlést is hívott össze vasárnapra.

Szell Kálmán pedig a jog, törvény és igazság nevében a Sturmann György interpellációjára sürgönyileg rendelte el a vizsgálatot azért, a miért szuronyos csendőrök éjjel behatoltak az előkészítő bizottság elnökének lakásába, s mert a főszolgabíró a bizottság első értekezletét öt csendőrrel feloszlatta.

Szólt a telefon egész nap; a vizsgálat eredménye az lett, hogy a csendőrök éjjel szuronyal csak sörözni mentek, a pártvezér lakására.

Egyik jelentés a másikat érte a főispánhoz, az alispánhoz, míg végre kisütötték, hogy csak söröztek.

Csak úgy durrogott a sörös palack a telefonon s az egész világ kaczagott.

Ordíts kapu! kiáltás város! éljen Szell Kálmán! a nagy vizs-

gálat be van fejezve, mert hiszen csak söröztek!

De hogy egy éppen akkor egyedül lévő szegény urinó három napos szivdobogást kapott az ijedségtől, az nem számít.

Éljen hát a jog, a törvény, az igazság korszaka! éljen Szell Kálmán! éljen a polgári közsadbadság és éljen a — polgári sör!

Vármegyénk közéleté.

A magyar önkormányzat 1848-ig mindenkor a legélénkebb politikai és helyhatósági életnek volt színtere. Habár a megyei szervezet a rendi alkotmányon nyugodott, az „alkotmány védbástyájának” — mint később neveztek — közgyűlési terme egyesítette a megye színe-javát, szellemi és vagyoni arisztokráciáját. A közgyűlési termeken nem tudtak áthatolni az abszolutisztikus merényletek és első sorban onnan vették eredetüket azon magasatos eszmék, melyek meghozták a 48-as törvényhozás reformalkotásait. A legujabb idők azonban mind jobban és jobban nyirbálták meg az önkormányzat jogkörét és különösen a főispáni intézmény mostani megalkotása által az állami kormány hatalom erős rést ütött a hajdan híres, dicsőséges autonómián. Az önkormányzat jellegét kiforgatták valójából, a politikai harcokat uralkodókká tették, majd a kormányzattól kölcsönözött hatalommal a legtöbb helyen, a virilizmus intézményeinek segítségével, nemkülönben a hatalom-

tól függő tisztviselők beválasztásával is, politikai többségek keletkeztek, melyek az önkormányzatot a kormányhatalom egyszerű eszközévé súlyestették alá.

Az igazi önkormányzati élet el-tompulásának folytonos példáját mutatja Borsodvármegyének köz-élete. A mi vármegyénk autonómiájára ugyan vakmerőség volna ráfogni, hogy csak egy szikrájával, csak halvány árnyékával is bír azon közjogi jellegű független polgárok törvény szerinti összegyülekezésén alapuló működésnek, melyhez az önkormányzat fogalmát fűzzük. Megyei közgyűléseinken ugyszólván mindent abszorbeál a politika és alig van kérdés, melybe a rideg, megalakult nem tűrő pártszempontokat be ne vegyitenék, gyakran a közönség rovására és nyilvánvaló érdeke ellen. A kormánypárt abban az illúzióban ringatja magát, hogy a megyei törvényhatóság első tisztviselője, az alispán a miniszterelnök, a megyei közgyűlés pedig a parlamentnek kisebb kiadása és bármit mondanak vagy javasolnak: az pártkérdés, melyhez köti őket a pártfegyelem. Valamint a képviselőházban bármit mond a miniszterelnök, azzal pártja szolidáris: úgy nálunk is az alispáni akarat irányadó a többségnél éppen úgy politikai, mint nem politikai kérdésekben. Mindenesetre felette érdekes átalakulása az önkormányzati életnek, de szomorú fejlődés, mert az önkormányzati célokat szem elől tévesztve, egy kis parlamentet kormánypárttal és ellenzékkel al-

TÁRCZA.

Dagály.

Megmozdult a tenger,
Megmozdult a nép.
Dicsően magasatos,
Fenséges e kép.

Harsogó szavával
Hatalmat tipor,
Hogy örökre bukják
A zsarnok, bitor.

Ki merész egy nemzet
Vérét szivni ki;
Hogy éhes molochját
Vele tömje ki . . .

Nem isszol belőle
Útált fenevad.
A magyar szabályja
Fejedre lecsap . . .

És kioltja élted,
Átkos sörnyeteg!
Ki rég pusztított már
Est a nemzetet.

Óriás karom ha
Volna most nekem;
Keblemre vonnálak
Dicső nemzetem.

Összeesőkolgatnám
Harsány ajakad;
Hogy tengerré lettél;
S nem hagyod magad.

Eszmélj és törj bátran,
Zúgó áradat.
Sötétség után jó
Dicső virradat!

Pásztor Zoltán.

Egy kis tévedés.

Irta: Abonyi Gyula.

Fiatal, kezdő színészkoromban történt velem ez a furcsa eset.

Egy szép napon felkerekedtem, kezembe vettem vándorbotomat s bucsut mondtam a sárospataki kollégiumnak; bolyongtam össze-vissza „szintársulatot” keresve, míg sok bolygás után egy kis városban akadtam egyre. Az öreg Keszi bácsi volt a „trupp” igazgatója, s iszonyu nélkülözések között küzdött a közönség közönytével.

De nem is volt csoda; szánalom volt végig nézi a társulat tagjain. — A mint megérkeztem a városba, egyenesen a „nagy fogadó” felé irányzám lépteimet, melynek „nagy kocsma” termében volt felütve Tha-

lia temploma. Szomorú látvány táruult szemem elé, a mint beléptem a „szinterembe.” — Nappal ivó-szóba volt, este színház; a terem egyik sarkában álmódzott a szegényes színpad kopott díszleteivel, másik sarkában volt a „kármentő” vagy jó magyarul a „csentés.”

Epen ott ült együtt az egész társaság; számra nézve nyolczan valának össze-vissza.

Az igazgató magas, őszbevegült száraz alak volt; ott ült a korcsma hosszú asztalánál, gondterhes ősz fejét két kezére támasztva; mellette ült a „primadonna,” egy fiatal gyermek-leányka sáppadt, himlőhelyes arczczal; egy kopott „kis bunda” volt a nyakában, hihetőleg a jólkü háziasszonya kölcsönözte neki, hogy a tél hidege meg ne vegye szegény teremést. — Az első énekes művész ott ábrándozott mellette kopott, pitykés dolmányban, lábán borzasztó módon féretörött sarku sarkantyus csizmával, fején kopott darutollas kucsmával. Hát még a többiek? Furcsa had volt biz' az! — A mint beléptem, minden szem reám irányult, beszélgetésbe eredtünk s a vége az lett, hogy felcsaptam „komédiásnak.” — A jó zsidó korcs-

máros fejét csóválta, midőn a bandában látott, négy szem közt le is korholt, hogy ilyen jóra való fiatal ember, hogy keveredhetik „ilyen nép” közzé.

No de, sebj! Boldog voltam, színész lettem. — Vékony, czingár, leány arczu gyerek voltam, s öreg Keszi, kinél hajdanában Petőfi is színészkedett, melyre rendkívül büszke volt az öreg, rögtön befogadott „szerelmes” színésznek. — Családi nevemen nem mertem komédiázni, féltem, hogy jó apám nyomomba akad s megfoszt imádott eszményemtől, a színi pályától.

Az öreg Keszi elkeresztelt „Viday”-nak s e néven működtem társulatánál. Így telt az idő, szerencsésen kikerültem a kurentálást, melyet hazulról nyomomba eresztettek. — Egy napon a déli órákban kün álldogáltam a fogadó előtt, azon gondolkodva, hogy mit ebédelek ma?! . . . Két árva garas álmódzott a zsebembe, pedig „első szerelmes” voltam.

Az öreg Keszi bácsi azt hitte, hogy a fiatal kezdő megél a dicsőségből is, s nincs szüksége piczulara.

A mint így töprengem, két hatal-

ket a vármegyei székház közgyűlési terméből. Természetes folyománya ennek, hogy az ellenzék is mindig tömörül, és a helyzet kényszerűsége alatt még az utjavítás kérdésében is valóságos önvédelmi harcra folytat. És ennek a visszás helyzetnek kétségtelenül alapoka az, hogy a törvényhatóság első tisztviselője nagyon is — prononcirozott pártember. Nem az a baj, hogy kormánypárti, hanem az, hogy minden kérdésben, még ha politikai is, a politikai együttérzés hatalmával pártot vezet maga után és még oly kérdésekben is, melyek a politikát nem érintik, a párt tagjainál kasszálni óhajtja az egyéni mérlegelés és szabad meggyőződés jogát. Pedig csak tán nem mondható még sem, hogy azért, mert valaki valamelyik miniszter üdvözlésében egyetért az alispánnal, okvetlen egy nézetet kell lennie abban is, hogy a megye vasuti részvényeket vásároljon?

Szóval a vármegyei közéletünkben nem találjuk meg már az egészséges önkormányzat attributumát. A megyei közgyűlési teremben a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, hogy bus lehangoltságból valami fel tudja verni a bizottsági urakat. Egy megyei közgyűlés nálunk valamivel alig több, mint a „tattik-tetik“ folytonos variálása. „Feldolvasztatik“, „Jóváhagyatik“, „Tudomásul vétetik“ ez a megyei közönség hivatalos élete. Ugyan hová lettek a híres megyegyűlések, a hatalmas szónoklatok, az általános igaz hazafias érdeklődés, az országos és helyhatósági dol-

gok józan kultusza? Ugy látszik, hogy a megyei közönség hivatalos orgánusának, a közgyűlésnek nem marad egyéb hátra, mint szelid tétlenséggel alávetni magát a sors folyásának és határozat erejére emelni azt, amit a hivatalos, vezérlő egyének eléje tálnak.

Jelen politikai viszonyaink között nagyon szomorú az önkormányzat degenerálódása. Magyarország reá van szorulva ma jobban, mint valaha arra, hogy törvényhatóságait erős és független önkormányzati szellem hassa át, mert a parlamentárizmusban többé nem tudjuk megtalálni azon védbástyát, mely feltartóztatná a törvénytelen kísérletek hullámain. Hol erős parlamentárizmus van, ott kevésbé van szükség széles önkormányzatra, mert a parlamenti hatalom állja útját a kormányzat tulkapásának. Ellenben sülyedő, tartalmát vesztett parlamentárizmus mellett kifejtett, hatalmas önkormányzati életre van szükség. Borsodvármegye ebben nem jár elől jó példával.

Szinészetünkről.

II.

Olvastuk mostanában, hogy dr. Tarnai Gyula megvált a színháznál viselt vezérigazgatói állásától.

Ez a megváltás most különös körülmények között következik be, s önkénytelenül is alkalmas azon hitet ébreszteni, hogy a színházi választmányt ért legújabb — reméljük alaptalan — vádaskodás nyomása alatt kényszerült állását elhagyni.

Bukásában azonban benn foglaltatik annak a ténynek beismerése, hogy állását közmegeledésre betöltö-

képes nem volt, s tehetségében nem csak a közönség, hanem önmaga is csalatkozott.

Mindenesetre erős önbizalom lakozott az alispán urban, hogy készületlenül vállalkozott oly hivatás betöltésére, a hol a tanultság és tapasztalat hiányát csak a genie rendkívüli ereje pótolhatja.

A bukás tényén mit sem változtat annak közforgalomba hozott azon indoka, hogy a részvénytársasági forma mellett a színművészet ügye sikeresen nem vezethető, mert ez csak állítás, a mit a köztudomású tények megczafolnak. S ha igaz volna is azon tétel, hogy a színművészet ügye a városi kezelés mellett sikeresebben fejleszhető, a min vitatkozni nagyon is lehet, s ha a kérdés időszerű lesz, hozzá fogunk szólni, ez által nem lett megdöntve azon állításunk, hogy a színművészeti ügyek az utolsó években minden tudás és érzék nélkül lettek vezetve.

Az intendánsnak módjában állott most is igénybe venni mindazon intényezők közreműködését, a kik városi kezelés mellett az ügyek vezetésébe befolyhatnak. Ha bizottsági kezelés lenne a városnál majdan megállapítva, az ehhez szükséges erők már most is rendelkezésre állottak, ha pedig egyéni vezetés lenne majd elhatározva, ennek is csak dr. Tarnai Gyula ur volt az akadálya, a ki saját személyének előtérbe állításával az alkalmas erőt tétlenségre kárhoztatta.

Miskolc város eddig is áldozatkészséggel támogatta a színművészetet, a színház-részvénytársaság a színházból hasznot húzni eddig sem akart, sőt mivel az alapító oklevél szerint nem nyereségre alakult társaság lévén, ezután sem húzhat.

A közvélemény mindig bírja a színház-részvénytársaság működésének s a színházat rendeltetésétől elvonni sohasem fogja engedni.

A színművészet ügyére egészen lényegtelen az, hogy a színházépület tulajdonosa a részvénytársaság vagy város-e, a színművészet ügyére

a szellem a lényeges, annak a fellendülésére vagy elzűllésére a vezető szellem nagysága, tevelysége, vagy hiánya bir döntő súlytal.

A színházépület tulajdonjogának átruházása nem jelent a színház vezetésében egyszersmind rendszerváltozást, pedig a miskolczi színművészetnek erre van a legnagyobb szüksége, hogy az országos színművészetben az utóbbi időkig élvezett tekintélye helyreállíttassék.

Már három éve, hogy színház az intendáns vezetése alatt áll, s csak bukása szélén jut arra a gondolatra s hírlapokban is igyekeznek gondolatának propagandát csinálni, hogy a színművészet fellendülésének akadályai a részvény-társasági kezelés formája, holott igen jól tudjuk, hogy a részvény-társaság igazgatóságában a színművészet érdekében az áldozatkészség és érdeklődés mindig elevenen élt, a jó gondolatok érvényesülésének útját sohasem vágta el, az intendánsnak minden indítványát elfogadta s egyetlenegy lényeges művészeti vagy adminisztratív kérdésben nem foglalt az intendánsal szemben ellenkező álláspontot.

S hogy ez így van, az nemcsak az intendáns közismert autokratikus hajlamaival magyarázható, hanem magyarázható azzal is, hogy egyenetlenség esetén az intendánsnak bizalmi állását már rég el kellett volna hagynia, a minthogy most bukásából a teljes harmóniát következtetni nem lehet.

Azt hisszük, hogy a színházépület átvételénél a kancsal mészáros esete ismétlődik.

Megkedvelte az intendáns kellemes állását s nehezére esnek a színeszeti kérdések eldöntésénél megszerzett befolyásáról lemondania.

A közvélemény hatása elől új formában menekülni lehet a nélkül, hogy a bukás a tekintélyesökkenés számlájára írható lenne s ugyanaz a befolyás tovább is fenntartható lesz az új formában a nélkül, hogy az intendáns személye az előtérbe lenne állítva.

mas tenyér nehezedik a vállamra, dörgő hang kiáltja fülemben: . . . Megvagy jó madár! Megcsiptelek! . . .

Ijedtemben majd összerogytam, azt hittem, édesapám csipett fülön; megfordulok s egy magyar ruhás, őszbevegyült ismeretlen urambátyám állt előttem. Hatalmas kezeivel meg rázott, mint K . . . a vargát, s mosolyogva dörgötte fülemben: megcsiptelek jó madár! Viszlek haza!

— Haza! Kiálték elképedve arémülettől. . . . Kérem tévedni méltóztatik, én nem ismerem önt.

— Nem ismeresz? Ejnye ördögök pozdorjája! Kiáltott fel az öreg, gyere csak be a fogadóba, majd megismeresz mindjárt; . . . ezzel karon ragadott s bevitt magával. — A korcsma hoszsza asztalánál üldögélt az öreg Keszi s egy pár kolléga, az öreg bácsi odaállt eléjük és stentori hangon kérdi tőlök: hogy hívják ezt a fiut?

— Vidaynak! Felelt a meglepetett társaság.

— Ugy-e? de nem úgy hívják, hanem Balogh Árpádnak; a sáros-pataki kollégiumból ugrott meg a fattyu. Szegény édesanyja már hótra busulta magát miatta, se éjjele, se nappala, e rossz fiu miatt! Tegnap öttem be saluról s megnéztem az

este a komédiájukat, a mint eza ficzkó megszökölt ott a binén, rögtön ráismertem, hogy ez a Balogh Lajos eltűnt diák fia; lestem is játék után, de eltűnt az ebugatta kölyke; hanem most kezeim közt vagy szögém s viszlek haza, hogy a lábod se' éri a földet! — E kriminális szavaknál jóságosan megsimogatott a jó öreg.

— Tévedésben van uram bátyám. Kapacitáltam az öreget, midőn szóhoz juthattam; igaz, hogy pataki diák voltam, de nem vagyok Balogh, soha semmiféle nemzetségem sem volt Balogh, nem is erre a vidékre, hanem Pestmegyébe való vagyok, — mondom — hogy csalódik.

— Ejnye ördögadta fattyu! — örmedt rám az öreg — velem ne komédiázzál, hiszen azért, hogy öt év óta nem láttalak, csak megismerem az atyámfia gyermekeit. Ha szép szerével nem jössz, erővel, s otthon végezd a többit apáddal!

— No, én ugyan szép kelepezébe kerültem! Gondolám magamban, hasztalan volt minden rimánkodásom, az öreg nem tagított. — Az öreg Keszi és a színészek szentül elhitték, hogy én vagyok az igazi, akit az öreg gondol. Hogy pataki diák voltam,

azt hitték, én vagyok a keresett, csaktagadom! — Még „jóielkű“ zsidó is hunyorított, s biztatta az öreget, hogy ne tágitson, s vigyen magával!

Szegény öreg Keszi! Érzékenyen megölegetett, szép ékes szavakban beszélt a lelkemre, hogy bár sajnálja elvesztésemet, de csak térjek haza a szülői hajlékba. — Végre is hiába szabadkoztam, Balogh Árpáddá kellett lennem!

A jó öreg örömeben, hogy megcsipett, tele rakatta az asztalt borral, ebédet rendelt, s nagyszerű bucsulakomat rendezett az egész társaságnak.

Végre a kollégák könyes szemekkel bucsuztak el tőlem; az öreggel felültem a kocsira, s elhajtott velem, előttem ismeretlen vidékre.

Mit tehettem mást? Ha szép szerével nem megyek „brachiummal“ visz, azt pedig okom volt kikerülni mert attól félttem, hogy csakugyan felfedezik kilétemet, s igazán hazavisznek szülőimhez.

Késő éj volt, midőn megérkeztünk B . . . falvára; az öreg megállt egy falusi uri lak előtt, . . . s mosolyogva mormolta fogai között; mo urfi! Itthon vagyunk!

— Jó, jó öreg ur! A végén csattan az ostor! Mosolyogtam én is magamban.

A ház ablakai sötétek voltak, az egész ház álomba szendergett; az öreg megverte az ablakot.

— Én vagyok Kajos! Vendéget hoztam! — szólt be az öreg ur az ablakon.

Az ablakok megvilágosodtak, a lakók felkászolódtak; a kaput kinyitották, engem az öreg maga előtt tuszkolt befelé a kapun — — — fogaim vaczogtak — mi lesz ebből?

Az öreg ur diadalmasan belök az előszoba küszöbén, örömsugárzó arcczal kiáltja: itt a fiatok! Megcsiptem a garabonczás diákat.

Azt hittem, hogy most kívül minden, s rajtam lesz a sor kaczagni. De, óh meglepetés! Egy tisztos ur nő s két fiatal hölgy örömsikoltással rohannak felém! Nyakamba esnek, csókjaikkal halmoznak el! Örömkönyt hullatnak, s könyök égetik arczomat. Megjegyzem, hogy az előszobában csak félhomály de-rengett.

— Csakhogy megkerültél, csak hogy itt vagy, te rossz, te hátatlan fiu! Így megbusítani engem, apádat, testvéreidet; te rossz, te nagyon

Ha a városi kezelés beválnék, ezen gondolat atyja, mint a miskolci színművészet megmentője lenne üdvözölve, ha pedig ez a kezelés nem válnék be, a legkönnyebb lesz a bajt azoknak az egyéneknek az alkalmatlanságával megindokolni, a kikre ezen ügyek elintézése bizva lesz.

Azt azonban senki sem hiheti, hogy az alispánnak közvetve, vagy közvetlenül a városi szervezetnél döntő befolyása lenne, ezérfele mód és alkalom kínálkozik ahhoz, hogy a végső döntés joga az alispán kezében legyen összpontosítva.

Teljes őszinteséggel kell megvilágítanunk a helyzetet, mivel napról-napra halljuk emlegetni a városi kezelés előnyeit, ezzel szemben pedig az ügy előnyére várjuk, ha ismerjük a mellékzselőkat, ismerjük a feldicsért változtatás s ezzel szembe állítható ellenérveket.

Az összbonyomlásunk az, hogy a tervezett tulajdonjog átruházás csak is a színházvezetésből kiküszöbölendő személykultuszra vezethető vissza, a minék új formában sem szabad életre kelnie.

Elegendő a részvénytársaságnál olyan szervezet létesítése, a mi a színművészet pártatlan és önzetlen támogatását biztosítsa s kizárja még a lehetőségét is annak, hogy jogosulatlan személyi kérdések a társaság vezetését rendeltetésétől, eredeti céljától elterelhesse.

Dr. H. J.

A „Szabadság” című lap fentartó bizottsága a lapnak kiadása iránt a mai napig nálunk nem intézkedett, mi pedig nevezett lapot a magunk költségén tovább kiadni hajlandók nem vagyunk; ennél fogva az olvasó közönség érdekeinek meg-

rossz fiu! S a nélkül, hogy védhettem volna magam, keblére szorított a derek jó urnó s könyeivel áztatja arczomat.

Az öreg Balogh uram is nekem esik, apai örömben megragadja az üstökömet s úgy megrazza, cibálja, hogy azt hittem, a kezében marad fejem bőrével egyetemben.

— Nesze, nesze, te haszontalan! E kölyke! A miért megugrottál — — így! S most szent a békesség! Ezzel átölel a jó öreg is s úgy megölelgetett, hogy a bordáim ropogtak bele!

Mind ez az egész jelenet egy perc műve volt. Szóhoz nem juthattam; arra a hirre, hogy az öreg bácsi flukat hozza, talán ha nem hasonlítottam volna flukhoz, még akkor is megölelgetnek az első öröm percében. — Szegény jó emberek! Mily keserű családásuk volt! Végre szóhoz juthattam — Kérem alázatosan! — szóltam remegő hangon. Nézzenek meg engem jól! Önök tévednek! Én nem vagyok az, a kinek gondolnak! Itt szomorú tévedés forog fenn!

A két leány szemembe néz . . . felsikolt!

— Ez nem az Árpád! Mennyire

óvása czéljából a mai nap tól saját tulajdonunkba átvett „Ellenzék” című politikai lapot küldjük az olvasó közönségnek.

Olyan lapot adunk a közönség kezébe, mely párttól, hatóságoktól és mindenkitől teljesen függetlenül szolgálja a közérdeket, mely mindenkiével szemben bátran megmondja az igazságot.

Mi nem kiméliünk sem költséget, sem fáradságot arra nézve, hogy az „Ellenzék” úgy alak, mint tartalom tekintetében a vidéki sajtó előkelő irodalmi színvonalára emelkedjék.

Az „Ellenzék” egyelőre hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton reggel fog megjelenni. Csak a közönség pártolásától függ, hogy a lap rövid idő alatti napilappá alakuljon át.

Bizalommal fordulunk tehát az olvasó közönséghez, hogy bennünket jóakaratu törekvésünkben támogatni sziveskedjék. Minket se kormány, se párt, se semmiféle hatóság nem támogat, mi egyedül a közönség

hasonlít rá! De nem ő az! — A mama is, a papa is jobban szügyre vesznek, s vegre kísül a nagy tévedés.

Elmondtam mindent, ki vagyok, mi vagyok, hogy csipett meg az öreg úr, hogy akaratom ellenére idéztem elő e kelemetlenséget, s feleljen mindenkéért az „urambátyám!”

— Ejnye milliombáta! — kiáltott föl a jó öreg bácsi. — Én hát csizmadiát fogtam!

— Ohó! Kedves urambátyám! — kiálték fel méltatlankodva, — nem csizmadiát, de szinészt fogott.

— Üsse meg a kő a dolgát! Én ugyan szépen megjártam! No se baj kedves öcsém! Kár, hogy nem vagy a mi fiunk! Holnap visszaviszlék a városba.

A kétifju hölgy pirulva sütötte le szeméit, talán a csók miatt, mely a „testvérenek” volt szánva. — Megindult hangon kértem bocsánatukat, nekem is van jó anyám, nővéreim s azt hittem, egy pillanatra valóban az ő karjaik ölelnek át.

Később is akárhányszor megtörtént velem az az eset, hogy Balogh Árpádnak néztek és neveztek, pedig én Balogh Árpádot nem ismertem s vele sohasem találkoztam.

filléreire vagyunk utalva.

Az „Ellenzék”-et a „Szabadság” előfizetőinek azzal a kérelemmel küldjük, hogy ha el nem fogadják, küldjék vissza. Ezeknek előfizetési díjait visszafizetjük.

Az „Ellenzék” előfizetési díja Széchenyi és Társa könyvnyomdájába (Széchenyi-utca 34. szám) küldendő:

Miskolc, 1903. márczius hó 30.

előfizetési díja helyben:

Egész évre 10 kor. — fill.

Félévre . . . 5 " — "

Negyedévre 2 " 50 "

Vidéken:

Egész évre . . . 12 kor.

Félévre 6 "

Negyed évre . . . 3 "

Az „Ellenzék” kiadóhivatala.

A cseléd-mizériáról.

— Ira Terge Pál. —

I.

Miskolc város lakossága már réggen panaszkodik egy — állítólag orvosolhatatlannak is vélt bajról — már évek óta tarthatatlannak nevezik ezt a szomorú, majdnem fenyegető állapotot, a miben a cselédtartó gazda manapság cselédjével van.

Igen uraim, az a sokat hangoztatott „cselédmizéria” az, mire a közönség rá akarja fogni, hogy ez az állapot már talán orvosolhatlan is.

Pedig a hatóság megtalálta az orvososságot, a szert e betegségen segíthetni.

Midőn ezen gyógyszert vagyok bátor a mélyen tisztelt hallgatósággal ismertetni — kérem becses figyelmüket.

Ennek az orvoságnak a neve: cselédbiztosítás, vagy a mint azt a cseléd szereti nevezni: cselédnyugdíj.

Igenis, én erősen állítom, s az ügy tanulmányozása, a példák megfigyelése után kimutatom, hogy ez eszmében orvososság van, csak kell tudni azt használni is.

És pedig tessék úgy megpróbálni, a mint azt én ajánlom és kimutatom. De nem elég ám azt csak elgondolni, vagy ennek ellentmondani, az igaz, olyan könnyen nem megy a dolog. Tessék az orvososságot egy-két cselédnél türelemmel alkalmazni és tessék az eredményre türelemmel várni és a siker nem fog elmaradni.

Utalok először is azon körülményre, hogy városunk nevezetes alakjai közül névleg nevezhetek meg olyanokat, kiknek szava elég garancia

lesz a laikusok megnyugtatóására és eszmém igazolására.

Mert ezek az urak egész hévvel állítják, hogy mióta cselédeiket ez intézményuél biztosították, azok, azon idő óta szorgalmasabbak, megbízhatóbbak, hűbbek, — azon reményben, hogy gazdája továbbra is fizeti érte a tagsági díjakat. Egyiknek hozományt, a másiknak halála, vagy betegsége esetére biztosított gazdája 1—200 frtot.

És az a tudat a cselédnél, hogy gazdája fizeti érte a díjakat: gazdája iránti hálára sarkalja őt, megfelel kötelességének. Igyekszik aszszonya előtt érdemeket szerezni, hogy gazdája kegyét és ezzel együtt tagsági jogát el ne veszítse.

Több példát, konkrét példákat tudok felemlíteni.

Csak egyik közeli példának hozom fel házigazdám mindenesét és az én leány cselédem, — belső házi cselédek. Corpus delictinek, mind a kettőt el is hoztam, — itt vannak a teremben. Magda! — Itt vagytok-e? Mind a kettő ügyes, szorgalmas, kifogástalan jó cselédek. A leány 3-ik éve — a fiu ellenben 2-ik éve van.

Előttük is megmondhatom — mind a kettő, — egyikért azért áll évek óta szolgálatunkban, mert már évek óta biztatom őket és ígérem nekik, hogy ezen intézménynél őket biztosítani fogom és bizony mindez ideig nincsenek beiratva, — csak szavam és irataim után hiszik és biznak, hogy végre is lesz belőle valami.

Hanem addig vettem nekik postatakarék könyvecskét és míg őket beirathatom, addig ebbe gyűjtik 5 kr-jával filléreiket. Minden héten beragasztanak 1—2 bélyeget s addig is gyűl a pénzük. Ugy örülnek, mikor 1—1 bélyeget nekik én is beragasztok. Szerintök ők tőlünk addig el nem mennek, míg 12 éves hugom férjhez nem megy, — állítólag — ők majd oda mennek szolgálni.

De már fogy a türelmünk várni ezen intézményre.

Oly boldogok lennénk egy ily kis könyv birtokában, hisz már csak ezen postatakarékkönyvvel is le vannak kötelezve. A csillagot is le-szednék már nekem, csak irassam be őket 2—3 évi várakozás után. Persze én tudok ám beszélni is nekik erről a cselédnyugdíjról, a hova csak minimális egy pár havi megfelelő jó szolgálat után iratjuk be a cselédeket.

(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

Uj biboros. A fővárosi lapokból arról értesültünk, hogy Samassa József egri érsek legközelebb biborossá fog kineveztetni. — Samassa József rég megérdemelte és hatalmasan rászolgált arra, hogy biborossá neveztessek; de a római kuria előtt kiválóan hazafias szelleme miatt nem volt kedvelt ember. Most azonban egyházi téren szerzett nagy érdemei előtt nem hunyhatnak már ott sem szemet s a sokszor mellőzött főpap megkapja a megérdemelt elismerést.

Bucus-ünnepély. *Stankovics* Miklós magyar államvasuti főfelügyelőnek aradi üzletvezetővé történt kinevezetése alkalmából az üzletvezetőség tisztikara ma, azaz szombaton este 8 órakor bucsulakomát rendez a „Három rózsá” szálló nagytermében. Az általános tisztületnek és közbecsülésnek örvendő főfelügyelő tiszteletére rendezett bucsulakomára az üzletvezetőségi tisztviselőknél kívül bizonyára résztvesznek köz- és társadalmi életünk vezérférfiai, hogy kifejezést adjanak annak az osztatlan szeretetnek, mely a távozó üzletvezetőt Miskolcra való működése alatt környezte. A rendező bizottság külön értesítést, illetőleg meghívást senkinek sem küldött. A ki részt akar venni a bucsulakomán, jegyeztesse elő magát Zsivovics Antal üzletvezetőségi ellenőrnél (Szemere-utca 26. ív. palota), a hol a bankett-jegyet is átveheti. Egy teríték ára 4 korona.

Házasság. *Kulcsár* Barna dr. nyírbátori járásorvos, Kulcsár Károly helybeli polgár fia, márczius hó 28-án tartotta esküvőjét Budapesten, a Deák-téri ág. ev. templomban *Németh* Olga kisasszonnyal, Németh Pál m. kir. posta- és táviró-felügyelő és felesége szül. Leporinyi Adél leányával. Násznapgy *Moravcsik* Ernő Emil dr. egyetemi tanár és *Glock* Vilmos m. kir. posta és táviró-felügyelők voltak. Az esketési szertartást Horváth Sándor budapesti ág. ev. lelkész végezte.

Közgyűlés. A borsod-miskolczi alapítványi példány-óvoda nagy választmánya holnap, április hó 5-én d. e. 11 órakor közgyűlést tart, melynek napirendjére az óvoda szellemi és anyagi állapotáról szóló jelentéseket tűzték ki.

Elhunyt tanuló. *Novák* András, a miskolczi ev. ref. főgimnázium VIII-ik osztályában tanuló ifjú, e hó 1-én rövid szenvedés után jobblétre szenderült. A korán elhunyt 16 éves ifjú temetése ma délután lesz a diósgyőri vasgyárban. Nyugodjék békében!

Letört bimbo. *Rácz* István megyei hivatalnokot súlyos csapás érte; apró kis gyermeke, az öt éves Géza elköltözött oda, a hol örök a tavasz, örök a ragyogó napsugár. A kis halott temetése tegnap délután folyt le nagy közönség részvételével.

Népszerű hangverseny. A borsod-miskolczi közművelődési egyesület nagy-szabású hangversenyt rendez holnap azaz vasárnap délután 4 órakor a Korona-szálló dísztermében, melyben városunk négy dalárdája, a diósgyőri vasgyári zenekar, dr. Halasz Henrikné és Miklósi Ilona urnők fognak közreműködni, jegyek ára: ülőhely 40 fillér, állóhely 20 fillér, karzat 20 fillér.

Tanulmányi kirándulás. A miskolczi ev. ref. főgimnázium növendékei dr. Kovács Gábor igazgatónak és a tanári kar több tagjainak vezetése alatt ma éjjel indulnak Fiuméba, a hol a magyar kikötő város nevezetességét, a Frangepán kastélyt, Abázia és Cirkvenicza tengeri fürdőket fogják megtekinteni. A kiránduló társaság nagy pénteken érkezik haza.

Esküvő. *Löwy* Vilmos államvasuti mérnök vasárnap délután esküvőt örvényesítést Rév Erzsike urhölgynek, Rév Ödön államvasuti főmérnök szép és művelt leányának a Kazinczi-utcazi izr. templomban. Esküvő után az ifjú házaspár Olaszországba utazott.

Csillaghullás. A helyben állomásozó 65-ik gyalogezred egy éves önkéntesei fölött beborult égbolton ime csillagok mutatkoznak. Hustvétai ajándék gyanánt ugyanis két posztó csillagot kaptak, illetőleg czimzeteskáplárokka avanszíroztak: eBrgman Adolf, dr. Czelláth Géza, Elefánt Herman, Filep Kálmán, dr. Fischer Izsó, Irsa Tibor, Kahle Frigyes, Ligeti Jenő, Orsovsky István, Reich Henrik, Takács Mihály, Truskovszky Endre, Vértes Mór. Vajtó Gyula egyéves önkéntesek. Ez a legszebb rang a császári és királyi hadseregben.

A muzeum megnyitása. A Borsod-miskolczi Múzeum vezetősége értesíti a közönséget, hogy a muzeumot a téli szünet után f. hó 5-én megnyitják s azontúl minden vasárnap az összes gyűjtemények megtekintés céljából a közönség rendelkezésére állanak.

A függetlenségi párt és a Szabadság. A múlt hó végén a Szabadság című függetlenségi lap hosszú szenvedés után jobb létre szenderült. Ho y egy évtizedes múlt után oly váratlanul szünt meg ez a jönevű lap, annak a lapfentartó bizottságon kívül a sok önkéntes mentő volt az oka. Akik a kimúlás előtt rövid pár héttel is vezéreztekben tudatták a világgal, hogy napi lappá fognak alakulni, aztán gondoltak merészet és nagyot és egy szép napon beszűntették a lapot. Minthogy pedig a megszűnés oly váratlanul történt, hogy a szerkesztőség még arra sem talált időt, hogy bucsut mondjon a közönségének, két három kíváncsi előfizető minket ostromol azzal, hogy mi is van hát a „Szabadsággal”?

Hogy az érdeklődők kíváncsiságát kielégítsük, ezennel kijelentjük, hogy a *Szabadság megszűnt, a szerkesztőség pedig angolosan tovább lépett.* És bár azóta is nagy hangon hirdetik, hogy rövid idő alatt napilapként fognak ismét megindulni, mi mégis azt hisszük, hogy a jó Szabadság elaludt örökre, s csak a vég itéletet harsona szavára fog majd föltámadni. Egyebekben pedig a Szabadság volt szerkesztői helyett is üdvözljük az olvasó közönséget.

Elmaradó felolvasás. A Borsod-miskolczi közművelődési és muzeum egyesület irodalmi szakosztályának április 5-ére tervezett felolvasása közbejött körülmények miatt elmaradt.

Adóhatralékosok figyelmébe. A miskolczi kir. Pénzügyigazgatóság által f. 1903. évre megállapított tőkekamat és járadékadó, ugyszintén az ez után kirótt ált. jöv. pótdadó és orsz. betegápolási pótdadó kivetési lajstrom f. évi ápril hó 1-től 8-ig bezárólag Miskolc város adópénztári hivatalánál megtekinthető. Azon adózók, kik a kivetési lajstromban foglalt adónemmel már a múlt évben is megváltak róva, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt — azon adózók pedig, kik e f. évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felebezhetnek. A felebbezések a királyi Pénzügyigazgatósághoz nyújtandók be.

Még egyszer a népkerti vígadóról. Lapunk legutóbbi számában a vígadóról eredménytelen árlejtése alkalmából azt a szerény nézetünket fejeztük ki, hogy a különféle okok folytán bérlő nélkül maradt vígadóra a városi mérnöki hivatalt helyezték el, hogy némi-nemű hasznát mégis csak lássuk az épületnek. Ma, mint öröm-

mel értesülünk, ez a megoldás önkénytelen eszik, mert több olyan polgárt hallunk emlegetni, a kik hajlandók bizonyos czélokra kibérelni az üresen maradt népkerti vígadót. Így: egyik helybeli kárpitosunk butor raktárnak, egy terménykereskedő magtárnak, egy bérkocsi vállalkozó pedig kocsiszinek akarja méltányos árért kibérelni. Hallottunk arról is, hogy *Mazurka* Leon, a táncz tanító tánczteremnek, egy belga társaság pedig uszodának rendezné be, valamint úgy tudjuk, hogy a helybeli hajléktalanok is igényt tartanak rá, ha a városi tanács vagy száz darab szalmazsákot venne és tétetne belé.

Mindezeket az ajánlatokat a magunk részéről még megpótolhatjuk egy indítványval s aztán úgy válassza ki a városi közgyűlés a legméltóbbat, ha-ználja föl az új vígadót a városi muzeumnak, aztán csináltasson a vígadó tervezőiről életnagyságu márványszobrot s azt tétesse ki a vígadó őrőnyára örök megemlékezés gyanánt.

Aki libákra éhozik. *Weinberger* József Király-utcazi lakos panaszt emelt a rendőrségen hogy ösmeretlen tettosek tegnapelőtt éjjel fáska-marájából két hizott libát elloptak. A rendőrség a nyomozást megindította a liba tolvajok ellen.

Szélfűtés siketnéma. Hogy a mai nehez időkben az emberek jószívűségéből élni nem a legrosszabb dolog, azt a sok szélfűtés-kéregető bizonyítja legjobban, akik más munka helyett-bőlfa keresetágból élnek, szimulálnak mindent: egyik benának, a másik vaknak, a harmadik süntának vagy süketnémanak tetteti magát; s ha véletlenül ki nem sül a turpisságuk, egész tisztességesen megélnék ilyenformán. Tegnapelőtt egy süketnéma derült ki a szélfűtés-kódás. aki ezen a réven zsákmányolta ki az emberek hiszékenységét. Epen a Pannónia-kávéház előtt ballagot, mikor a kezében tartott pénzből a földre ejtett egy csengő koronást. Egy szemtűlés rikkancs, aki megkivánta a fényes koronát, hirtelen fölkapta a pénzt, s fűrge lábakkal rohant tovább. A süketnéma erre megfellekezve szerepéről, torka szakadtából kiabált a menekülő rikkancs után:

Tolvaj! fogják meg a tolvajt!
Az utca népe hamarosan nyakon csipte a rikkancsot de vitte a meglopott süket-némát is a rendőrségre, ahol aztán mindkettőjüket letartóztatták. A megszólalt süket-némát *Witwiler* Károlynak hívják s a budapesti rendőrség már régen körözi hasonló c-alások miatt.

Benzin robbanás. *Wegener* György Rákóczi-utcazi műfesto gyárban tegnap délelőtt könnyen veszélyessé válható benzin-robbanás történt. Szerencsére a gyárban foglalatostkodó Zeifert Ferencz ébersége minden nagyobb bajnak elejét vette, ő maga azonban kezén és arcán égési sebeket szenvedett.

Revolveres szerelmes. Nagy és mély szerelem viharzott Horváth Antal 20 éves faczér kovácslegény szívében. Sajnos, szíve válsztottjának a szépséges Kis Mari varróleányzónak szíve mindezen érzelmektől ment volt. De hát nincs olyan vár, gondolta magában a szerelmes ifjú, a melyet kitarítóostrommal be ne lehetne venni. Folyt is az ostrom hévvel, kitarással, de nem sok eredménnyel. Folyó hó 4 én mindjárat euéd után ismét felkereste a leányt, de bizony az még az utca ajtón sem akarta beereszteni. Erre a szerelemtől dühös kovács hangosabb argumentumokhoz folya-

modott s a zsebében rejtőzö revolvert elővéve, komoly fenyegetőzések mellett lövöldözni kezdett. A leány látva, hogy itt még komoly baj is történhet, gondolt egyet. Hajlandóknak mutatkozott Horváthot beereszteni, de csak úgy, ha revolverét az udvaron hagyja, amit Horváth meg is ígért, meg is tett. Eközben azonban az ügyes leányzó értesítette a rendőrséget a történetéről s a tapintatlan kovácslegény egyszerűen azt vette észre, hogy két rendőr közt ballag a kapitányság felé, a hol is előadta nagy szerelmét s azon védekezést, hogy a revolverrel nem volt semmi komoly szándéka, csak a leány aczél keménységét akarta hogy kis tüzeléssel meglágyítsa, mind hiába, a szerelmet nem ismerő szivtelen kapitány ur ráhuzta a paragrafust s jól megbüntette.

Mindenki tudja, hogy a *Mauthner*-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobbtermést adja, hogy a konyhakerti magvaiból a legjobb fűzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és arai igen olcsók.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.
Igen alkalmas utazásoknál.
Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítvány kelt Bécsben
1887. júl. 3-án.

Sarg's Kalodont

nélkülözhetetlen
fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájjavítók nem elégségesek. A foghuzat mindíg ujjalag keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csak mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítően és antiszeptikusan ható fogtisztítószerez sikerülhet, minőnek a „Kalodont” már az összes kultúrállamokban a leg-sikeresebb használatra bizonyult.

DUNKY FIVÉREK
cs. és kir. udv. fényképézek

Miskolcz,
Városháztér 20.

Külön e czélra épített
kényelmes műintézet.
Romok gyermek-
fényképek,
nagyítások

művészi kivitelben. — Platin és akwarelek
bármely kép után. — Műkedvelők részére
eladó kis gépek és vegyszerek.

x **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a *Ferencz József keserű-víz* valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmúlja. Kérjünk határozottan *Ferencz József keserűvizet*

x **Legújabb kosztüm-kelmék.** tavaszi újdonságok es teljes menyasszonyi kelengéket legczelszerűbb *Braunfeld Sándor áruházában* beszerezni, amennyiben ez az egyedüli hely, hol minden egyes czikken a legolcsóbb, de szorosan szabott ar számokkal fel van tüntetve, mi által az alku es túlfizetés teljesen ki van zárva.

Uj szinpad nagyobb szabásu, műkedvelők részére olcsón eladó. Értekezni Arany-János-u. 92. Miskolczon.

x Bár naponta kerülnek forgalomba s tünnek el ismét újabb arzeno-
marad az országzserte ismert, már
10 ik éve forgalomban levő **Viola**
crème, melynek hatása szeplő, máj-
folt s minden arczbőr tisztatlanság
ellen páratlanul áll. Egy tégely 1
korona, hozzá való **puritas-szappan**
70 fill. Kapható egyedül a készítő-
nél: **Szabó Béla** piperesszappan-
gyáros, gyógyszer- és illatszertü-
zletben Miskolczon.

Színház és művészet.

Két színházi estről.

Szezon végén vagyunk: maholnap
vonul a színtársulat tovább s ilyen-
kor jó vidéki szokás szerint kijut a
hölgyszereplőknek az obligát jutalom-
játék.

A múlt napokban két jutalom-
játék is volt: az egyik a szubrett-
primadonnáé, a másik a drámai
hősnőé. A primadonna nálunk is
olyan, a milyen minden társulatban
van legalább is egy, csinos, fiatal,
kedves, de ennél aztán sem több,
sem kevesebb.

A hősnőnk ellenben olyan, amilyen
kevés van a nagy színpadokon, s a
két előadás külső képe mégis egész
más volt. A szubrett bucsuzóján
zsufolva volt a ház: csokrokat és
koszorút tuczat számba kapott: a
földszint és sarokpáholy aranyfju-
sága apró csokrokat dobált a szin-
padra a kis divett megjelenésekor;
kapott értékes ajándékot; volt ki-
hívás ötvenkettő, s előadás után a
balikonjáról tartott két üdvözlő be-
szédet az éljenző, fölséges népnek.
A helybeii lapok pedig rózsás
keretbe foglalt mézédés tárczában
örökítették meg a világra szóló
ünnepeletet.

A drámai hősnő pedig közepes
ház mellett játszott. Csokor és virág
nem jutott neki s a hírlapok is alig
nehány rövid sorban emlékeztek meg
az ő estéjéről.

Pedig az az asszony nagy volt
akkor este is, mint az egész szezon-
ban, — minden darabjában.

S mégis mekkor a különbség a
két jutalomjáték között.

Azonban ne bántsa ez Miklósi
Ilonát. Mert az a szok könyvesebb,
amit az ő művészete fakasztott a
néző közönség szeméből, az ő előtte
százszor drágább lehet, mint egy
szekér-derék virág, s háromszáz-
ötvenkét kihívás, a mely egy kétes
értékű kuplé nyomán fakad.

És bár korunk ízlése a könnyebb
muzsának kedvez, az igazi művészet
a drámai művészet marad, mihez
nemcsak jó arcz, de istenadta te-
hetség is kell.

Miklóssy Ilona asszony boldog le-
het, ha bucsu fellépte külsőleg nem
is volt tulságos zajos; ő nagyobb
művésznő marad így is, mint két tu-
czat szubrett primadonna, akiket a
divat s egy pár habitué fölkap egy
időre, s aztán elfelejti holnap ép
oly könnyen, mert ünneplésük csak
divat volt s nem a művészetért való
igazi hódolás.

Naivitás és affektáció.

Kiről mondjuk, hogy naiv?

Például a gyermekről, aki őszin-
tén elmondja azt, a mit a szüleitől
hallott. A ki még nem érvényesíti a
gyakorlatban azt a diplomatikus el-
vet, mely szerint a nyelv arra való,
hogy gondolatainkat elrejtessük.

Naiv gyermekek tudvalevőleg gyak-

ran zavarba hozzák a szülőiket nyilt-
ságukkal.

— Doktor bácsi! — mondja a
gyerek — hol az ördög?

— Miféle ördög, kis lányom?

— Hát, mert a mama azt mondta,
hogy az ördög hozza ide mindig a
doktor bácsit . . .

S talán megbüntethetők ilyenkor a
gyermekek?

Nem. Mert semmi rosszat nem tet-
tek, éppen azért, mert naivok vol-
tak.

Az igazmondás tehát a felhozott
esetben naiv dolog.

A hazugság lehet gyermekes, de
nem naiv. Naiv tehát valósággal az,
a mi a gyermekek főjellemevonása:
a kendőzetlen természetesség, az üde
romlatlanság.

Nem feltűnő és figyelemre méltó
az a tény, hogy ma ezt a szót nem
igen használjuk az elismerés kifeje-
zésére? Az őszinte, mondjuk a fe-
cesegő gyermek neve *enfant terrible*.
A középkort azok, kik sötétnek mond-
ják (mivel éppen olyan jól ismerik,
mint az ugynevezett „legsetétebb“
Afrikát) egyszersmind naivnak gon-
dolják.

A vallástalan ember, a mikor már
véglegesen felhagyott annak a fesze-
getésével, hogy „mivégre vagyunk a
földön?“ naivnak tartja azt, a ki
imádkozik. Nemcsak a szociálista,
hanem a legtöbb, hazafias vállalatok-
ban utazó, államszembén dolgozó
polgártársunk is naivnak tartja azt,
a ki a hazáért őszintén lelkesedik.

A közönséges életben naivnak tart-
ják azt, a ki az anyósát tiszteli és
szereti, s a kikölcsönözött pénzt pon-
tosan visszafizeti. Vannak olyanok
is, s ide tartozik a modern panthe-
izmussal szaturált „isteni fajzat“,
mely Páris szalonjaiban éppen úgy,
mint a mi budoárjainkban naivnak
tartja és megmosolyogja a — házas-
embereket.

A naivitás, nem — társaságképes.
Helyette az *affektáció* nyert teljes
polgárjogot a maga ezernyi formá-
jában és árnyékaitaival.

A naivitás a szentek privilégiuma,
a világban nem lehet vele sokra
menni. Vagy miként egy bórziánér
mondta: morálissal nem lehet vasu-
takat építeni.

A ki a haját, vagy az arczát festi
azon szánakozunk, a ki lelkét ken-
dőzi, az — *kultüember*.

A gyermeket, mihelyt lehetséges,
leszoktatjuk „hibáikról“, nehogy
olyanoknak mutassák magukat, a mi-
lyenek s úgy beszéljenek, a hogyan
gondolkoznak.

Megpróbálom néhány pillanatnyi
felvételt tenni az affektáló „alakok“
meg nem számlálható seregéből.

Ime a kereskedősegéd, a ki olyan
mozdulattal szolgál, ki mintha kész
volna magát éretted minden pillanat-
ban feláldozni. A korán érett fucs-
kák, a kik már értik a sikkes kéz-
fogás titkát, hogy kivel, hogyan kell
kezet fogni. A mesterember felesége,
a ki onnel a szóval él, hogy „Bil-
dung.“ A háziasszony, a ki a szeretet-

reméltót adja és a szíve mélyén azt ki-
vánja, hogy a látogatót vigye el
az . . . A borbélylegény, ki „A kecs-
kelábu jezsuita“ című három köte-
tes regényből meríti politikai néze-
teit. S ki ne ismerné az affektáció-
nak nem is alakját, hanem karrika-
turáját, a gigerlit! Milyen elegánsan
tartással, fád mozdulatokkal, fixiroz
s különbséget tesz a snassz és a fir-
mák között.

Sokkal szelidebben komikus lesz
a farmatrinogs ur, ha funkcionálni
fog. Mert ha az esketés pillanatá-
ban komolyan akarja felfogni önma-
gát s — affektálni fog.

Természetesen az aranyos fiatal-
ság szebbik fele sem ment a szóban
levő betegségtől. Érdekesen hason-
lítja össze egy kiváló írónk a falusi
és városi kisasszonyokat. „Van ezek-
ben az üde falusi szépségekben
(szép valamennyi) valami csodálatos
igézet. Valami a mezitlábos, arany-
hajja királykisasszonyokból. A *mü-
veltség raffinément* ja, az elpusztit-
hatatlan életkedv, a józan, nyílt ész-
járás és a szívjóság ezzel a csudá-
latos keverékkel igéznek meg férfit,
nőt, egyaránt. Félig nagyvilági höl-
gyek, félig naiv, falusi kis leányok,
félig finányok, félig szende zárdai
növendékek. Meglátszik rajtuk a jó-
zan apa, a szelid, jóságos anya ke-
ze. Ezek a lányok sohasem fognak
érzelegni, de tudnak tenni és segí-
teni ott, a hol kell. Zsurokat járó,
divatrab, modern, érdekességet haj-
haszó, önző, hiu, gögős nagyvárosi
kisasszonyok! gyertek ide uriasá-
got, kedvességet, józanságot tanulni.
Tetszeni vágnak ezek is, mint vi-
rág a lepkének, csak hogy az bennük
öntudatlan ösztön és nem vegyül be-
lé a számítás. Ebben sokkal *naiv-
vabbak*, mint ti.“

Hm! Ádám, Éva így élhettek, de
másként van manapság, nemde?

Az affektáció éppen olyan szüksé-
ges, mint a milyen elegáns a trus
szírozás. Elvégre naiv teremtések
akadnak köztünk is, hiszen mennyi
itt a — bakfis.

Legyünk azonban igazságosak, a
naiv leány és a bakfis nem azonos
fogalmak. A párisi bakfis, ha a Louvre-
ben sétál, a milíói Vénus kriti-
zálja, hogy nem elég formás a dereka.
Az egyik bakfis a másiknak kérdé-
sére, hogy mit szeret jobban, a ku-
tyát-e, vagy a macskát, — azt feleli,
hogy a macskát, mert annak — ba-
jusza van.

Hanem igenis vannak naiváink a
szó színpadi értelmében. És az oly
szívesen kultivált műkedvelő színész-
kedés is — nem panaszképen mond-
juk — azt látszik bizonyítani, hogy
milyen jól tudnak a nők a többi
között naiv szerepeket is — ját-
szani.

Szerkesztői üzenetek.

S. T. Budapest. Beküldött versét leg-
nagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük.

Alólirott pénzintézetek
ezennel közhírré teszik,
hogy — tekintettel az
utóbbi időben megválto-
zott pénzvviszonyokra —
mindennemű betéteik
után, melyektől eddig
4°/_o-nál magasabb kama-
tot fizettek, — 1903. évi
május hó 11-től kezdve a
betéti kamatlábat 4°/_o-ra
szállítják le.

Kelt Miskolczon, 1903.
évi márczius 31-én.

Miskolczi Takarékpénztár.

Miskolczi Hitelintézet.

Miskolczi Takarékegylet.

Hirdetések

jutányos áron
felvétetnek

az ELLENZÉK

kiadóhivatalában
Széchenyi-u. 34.

Régi igazság

de mindig új marad, hogy

jó bornak nem kell czéger.

Sem fényes kirakat, sem humbug
s mégis mindenki tudja már, hogy a

legjobb czipőket

a bőripari termelő szövetségét áru-
csarnokában lehet kapni.

Minden czipő miskolczi kisiparos
munkája, tehát nem gyári munka.

Mindenki, ki magát magyarnak
vallja és esze, szíve helyén van, ha
czipőre van szüksége,

rendelje miskolczi
iparosnál,

de ha bolti czipőhöz van szokva,
vásároljon a

**Bőrszövetkezeti
czipőraktárban**

Kazinczy-utca 5.,

a bérkocsi-állomás felőli oldalon.

A t. hölgyközönség figyelmébe!

Van szerencsém a t. hölgyközönségnek becses tudomására adni, hogy bécsi bevásárlásaimról visszaérkezvén, **Széchenyi-u. 38. sz. a.** (Takarékpénztár-épület) valódi párisi modellekkel, beszerzett s **teljesen újonnan berendezett**

női divatáru-üzletemben

a legfokozottabb igényeket is kielégítő, a legújabb divatu **taraszi és nyári kalapok** dus választékban megtekinthetők s jutányos árak mellett kaphatók.

A n. é. hölgyközönség szíves pártfogást kérve, vagyok

tisztelettel **Leopold Janka,**

Üzletbeszűntetés.

Városháztér 20. szám alatt levő

ANGOL DIVATÁRUHÁZAMAT

más vállalat miatt f. évi június hó végéig kénytelen vagyok beszűntetni és az összes raktáron levő **férfi, női és gyermekcipőket, férfi és női ruhákat, gallér, kezeltők, divatos nyakkendők, férfi és női kalapok, harisnyák, keztük, nap- és esőernyők, nadrágtartók** és egyéb e szakmába vágó cikkeket legjobb minőségűből, míg a készlet tart. **olesó árban kiárusítom, esetleg egy tömegben az összes berendezéssel együtt átadó.**

Tisztelettel

Braunfeld Ferencz

a **Dunky fivérek fényirda** alatt, hol az üzlethelyiség kiadása felől értekezni lehet.

A mélyen tisztelt gazdaközönség szíves figyelmébe ajánlom, hogy **f. é. április hó 5-én Széchenyi-u. 65. sz. alatt**, a Megay-féle ezukrászda átellenében megnyitandó irodámban az összes

gazdasági cikkek

a legjobb minőségben és eredeti gyári árban szerezhetők be.

Nagybecsű megbízásait kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

ENDREI F.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a dusan berendezett legregibb, nagy

sirkő-raktáramban

mindennemű **márvány, syenit, labrador, szilesiai és schvéd-granit** és **terméskő** anyagból készült minden alaku **sirkővek** nagy választékban vannak.

Felállalok **sírszegélyeket** valamint a temetőben levő **régi kövek aranyozását és festését** úgy helyben, mint vidéken.

Kívánatra mintáimmal bővebb értesülés végett saját költséggel személyesen megjelenhetek.

Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlván, tisztelettel

Edelstein Herman, kőfaragó.

Miskolcz, Zsolczi kapu 16.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ“ ezimzett gyógyszerertáramban

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy általa jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és közbőrnek helyem-puhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá **Iris balsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsá és erém színekben. 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszeri szájj-öblögető vízbe, kellemes szájjzt kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desinfiálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájjzereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású **(Pyrethro) sveiczi fog-csepp**. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hobra híres bécsi egyetem tanár előirása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpusodást megátolja, valamint egyéb fej-bőrbetegségtől megóv és kellemes illatúnál fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- Rácz Jenő keleti „Balsam bajuszpedrője“**, soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszsínhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszem-balsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelégedéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (Cúhatka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmásokat, ugy mennyiségileg, mint minőségileg és olesóságukkal fölülmulják; ugy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **Rácz Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Kiseb r. ndeléseknel pénz előre beküldéssel futányosabban jön.

Utasításoktól tessenek óvakodni.

Schicht-szappan

Szarvas Védjegy: Kulcs

Legjobb,
legkiadósabb
és ezért a

legolcsóbb szappan. Minden káros
anyagoktól mentes.

Mindenütt kapható.

Vásárlásnál ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ felirattal és a védjegy egyikével el van-e látva.

Husvétii

Képes és üdvözlő levelező-lapok

a legszebb kivitelben kaphatók

Ferenczi B. Könyvkereskedésében.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Az E. M. Ált. Bizt. Társaság ügynöksége.

Phonograph és Gramophon
legkedveltebb szórakoztató, mert beszél,
zenel, énekel és megörökíthető bárki-
nek hangja, szavai, társas előadás stb.
Legjobb gyártmányokból tartok raktárt,
bejátszott és üres hengerek, lemezek és
Gramophon-szegek szintén raktáron.

Tavaszi előmunkálatokhoz:

metsző és hernyózó ollók, hernyófészek-
égető lámpák, kerti fűrészek, ojtóké-
sek és viasz; földlazító kétágas kapák

legjobb „Bácskai“ egész acél, kovácsolt ekék („Sack“-rend-
szer), továbbá mezei örk és községi rendőrk részére hátul
töltő fegyverek és töltények jutányos árban kaphatók.

Zöld ojtáshoz

gumi-szalag és gumi-zsinórra megrendeléseket annak idejérei
szállításra már elfogadok.

Fás ojtáshoz

Ojtó-dugók, dugószorítók, vágott sodrony, drótvágó ollók és kötőhán-
cs. Nagy raktár: villanyesengő és távbeszélő alkatrészek, leverő,
furott és ásott „Norton“-féle kutszerkezetek és szivattyúk. Tüzi és
kerti fecskendők, vas kerti padok és asztalok, mindenféle konyha-
és házfelszerelvényi cikkekkel.

Merkl Gyula, vashereskedő, Miskolc, „Három rózsza“ szálloda alatt.

Az eperjesi kályhagyár bizományi raktára.

SZELÉNYI TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON.

Pártoljuk a magyar ipart!

Turul czipőgyár
r. t. Temesvár

Befizetett alaptőke 2 millió korona.

29

saját eladási telepe hazánkban.

Főraktára:

Miskolczon,

Széchenyi-utca 39. Seper-szálloda épületében.

Magyar gyártmányu

**jc, tartós és olcsó czipőt
csak ott vásároljunk!**

Gyári szabott árak a talpba vésvé.

FREIREICH IDA

divatárusnő

Széchenyi-u. 80. sz. MISKOLCZ Dr. Rácz-féle palota

Vagyok bátor a mélyen tisztelt hölgyközönség szíves tudomására
hozni, hogy bécsi bevásárlási utamról hazaérkezve, azon kellemes
helyzetben vagyok, hogy a legizlésebb bécsi és párisi divat szerint
készült mindennemű

női s gyermek modell-kalapokkal

szolgálhatok, melyek nagy választékban és minden minőségben és
árban mindig raktáron vannak.

Koszoruk, fátjolok és arczfátjolok a legjutányo-
sabb árban. Oberwalder és Ladstätter es. és kir. udvari kalapgyárosok
gyártmányaiból nagy raktár. **Nagy választék gyász-kalapokban.**

Magamat a nagyérdemű hölgyközönség kegyes pártfogásába
ajánlván, maradok kiváló tisztelettel

Freireich Ida.

Eladó borok.

Mintegy 30—40 hektoliter saját termésti

miskolezi új bor

100 literenként 42 koronáért.

Értekezhetni Zólyomi Gyula tulajdonos-
nál, Csabai-kapu 24. szám alatt.